

... eg havi níggju høvd ...

Tey mongu børnini, sum saman við foreldrum sínum, høvdu leitað sær í Kambsdal seinnapartin leygardagin, fingi eina sera hugnaliga løtu saman við Kularótum, Nikláa og Trøllapætur, sum kortini ikki loypti so stóran ótta á børnini, hóast hann hevði níggju høvd og eina sera djúpa rødd. Og lítið er at ivast í, at tiltakið gevur fyrireikarunum mót til at halda á

Hann sá øgiligur út, har hann stóð á pallinum, Trøllapætur, men hann er góður í sær, og so dugir hann at syngja ...

SVEINUR TRÓNDARSON

Eitt trøll við níggju høvdu, ein kulur gavstrikkur, sum eitur Nikláí og so ein rúgva av glaðum syngjandi børnum og vaksnum.

Blanda tað í eini fróttarhøll ein seinnapart leygardag og tú fært eitt fint barnatiltak, sum eitur Kularøtur.

Hesaferð var tiltakið á Kambsdali, men tað er at vóna, at aðrir partar av landinum fáa loyvið til at uppliva tiltakið á heimavølli, tí tiltakið riggaði serstakliga væl.

Frá violini til trøll
Tiltakið leygardagin var bygt upp um Kulu røturnar

úr Klaksvík, men tær vóru ikki einsamallar - verri enn so.

Afturat sær høvdu tær m. a. eina violinleikandi gentu úr Havn, ein syngjandi tvørádrong, tveir syngjandi brøður úr Havn og samanlagt gav hetta tiltakinum eina øgiliga breidd.

Tað er so kanska eisini tað

einasta, sum er at finnst at, tí skiftini vóru í so nógv og í so tøtt, at framfórslan gjørdist ikki so samanhangandi sum ynskiligt var.

Men tað hava børnini neyvnan hugsað so nógv um, tí tey hugnaðu sær, ella sagt á »nýføroyskum« tey ráhyggaðu sær.

Stuttligt var at síggja - og

hoyra - tey syngja við, tá til bær, og tað eigur at geva fyrireikarunum - Steintóri og hinum - áráði at halda á at hugsa um børnini, tá tey gera tónleik. Móttakararnir eru har og teimum dámar tónleikin.

Frálíkar framfórslur
Tað skal eisini sigast, at tað

liggja nógv evni fjald í teimum ungu. Hetta vóru børnini á Kambsdali eitt framúr gott dømi um.

Nógv hava hoyrt um ung-an knassan av Tvøroyri - Brandur Enni eitur hann - sum tók íslendingar av bóli. Hann hevur eina sera vakra og klára rødd, og umframt tað dugir hann sera væl at framfóra á palli.

Tey, sum sóu Kosovo-sendingina hjá Sjónvarpi Føroya minnst kanska eisini hin unga fyrim, sum sat við klaveri og sang um tangokettuna. Tað gjørdi hann eisini í Kambsdali, men hesaferð hevði hann beiggja sín afturatsær, og tað kláraðu teir báðir - Dánjal og Elias - upp á stás.

Teir báðir sungu tveir sangir. Tann seinna hevði mamma teirra Rakul yrkt, meðan Dánjal hevði gjørt lagi. Tí spílaðu fólk oyri eitt sindur eyka tá hetta lagi tónaði fram, og lat tað vera sagt beinanvegin, at í hasum báðum búgva góð tónlistaevni.

Hóast talan ikki var um sama slag av tónleiki, so vísti Rebekka Blak, at hon dugir at handfara eina violin. Hon hevur spælt í fleiri á longu sum er og gerst uttan iva enn betri við tíðini.

Afturatsær á pallinum hevði Rebekka pápan Krist-

Kom ikki og sig, at hugflog manglar, tí tað ger tað ikki. Sangarar og dansarar »folda seg út« ...

Helsji, hann skal í húgvu og sólbrillur fyri at vera kuuul, spurdi Nikláí børnini og fekk eitt rungandi ja sum svar ...

Hóast hann er eitt sindur kámur á myndini, so var hann alt annað enn kámur á pallinum hesin ungi knassin, sum dansaði, sum fyri lívinum ...

strikkin.

Kular kularøtur

Kularøturnar úr Klaksvík eiga eisini at fáa nøkur orð við sær, tí eisini hjá teimum liggur væl fyri.

Tá tey fyri einum mánaði síðani hitaðu upp til Creamy konsertina vísu tey, at tað liggur væl fyri hjá teimum at fáa fatur á áhoyrarunum og tey stóðu einki aftanfyr poppgenturnar úr Danmark.

Leygardagin vóru tað kularøturnar, sum vóru tann berandi megin á pallinum og tey sviku ikki álitið.

Arnfríð og Jógván syngja einastandandi væl og tað er beinanvegin, at børnini taka undir við sanginum.

At tey so høvdu fingið Trøllapætur oman úr haganum, fekk lív í áskoðararnar.

– Eg eri fluttur í Eysturoynna, so eg helt, at eg skuldi stökka inn á gólvið,

ian, sum eisini er sera kendur í føroyska tónleikaheiminum.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

Frálíkt var tað at hoyra.

..... á nei, á nei, á nei. Tú ert ikki kuul í hasari húgvuni og hasum sólbrillunum, segði Nikláí við Absalon og flenti so tað galti í

tørvur á einum slíkum palli, har ung og børn fáa høvi at vísa síni kynstur.

Tað gevur dirvið og vísir øðrum børnum at tað er stuttligt at takast við eitt-hvørt, sum ikki nýtist at hava við frótt at gera.

Og tað setir síni spor, tí tá eg sunnukvøldið hugdi inn til dóttрина, sum sat í einum kamari og spældi við

eina vinkonu, og spurdi hvat tær gjørdi var svarið: – Vit læra okkum at skriva autografar ...

Tað hevði hon úr Kambsdali, har øll tey sum framfórdu - stór og smá - skrivadu autografar til øll sum vildu hava og tey vóru ikki so fá ...

Nógv var gjørt burtur úr fyri at fáa tað at síggja ordiligt út og tað eydnaðist væl ...

Arnfríð Lützen, sum saman við Jógvani Hansen er berandi kraftin í Kularótum, hevur eina sera vakra rødd, og tað sluppu áhoyrararnir at koyra

